

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 października 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy K. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 98.472,44 złotych, co dało wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 79,57 %. Do obliczenia kapitału początkowego ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych z 10 lat kalendarzowych tj. z lat 1989 – 1998. Do ustalenia kapitału początkowego nie uwzględnił zarobków wnioskodawczynie uzyskanych w okresie od 6 października 1995 roku do 31 października 1996 roku z tytułu pracy na umowę agencyjną zawartej z (...) S.A. (decyzja k 75 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z 26.10.2006r.)

W dniu 8 grudnia 2016 roku K. S. odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o uwzględnienie w podstawie wymiaru kapitału początkowego okresu pracy na umowę agencyjną i na tę okoliczność załączyła informacje o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 1995 i 1996 rok oraz zaświadczenie wystawione przez Towarzystwo (...) S.A. – Oddziału w Ł. stwierdzające opłacanie składki w tym okresie. (odwołanie k 2-8)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 27 grudnia 2016 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że wnioskodawczynie nie udokumentowała faktu wysokości uzyskanego w spornym okresie wynagrodzenia, zaś poświadczenie tego wynagrodzenia jest niemożliwe ze względu na fakt rozliczeń zleceniodawcy deklaracjami bezimiennymi. (odpowiedź na odwołanie k 9)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. urodzona (...), w dniu 26 października 2006 roku wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Ł. o ustalenie kapitału początkowego. (wniosek k 1 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z 26.10.2006r.)

Pierwszą decyzją w tym przedmiocie z dnia 26 września 2007 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział Wojewódzki w Ł. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 87.328,56 złotych, co dało wskaźnik podstawy wymiaru na poziomie 66,68 %. Do obliczenia kapitału początkowego ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. z lat 1989 – 1998, informując że ponowne przeliczenie kapitału początkowego nastąpi po przedłożeniu zaświadczenia o wynagrodzeniu za okres pracy w Towarzystwie (...) S.A. (decyzja k 43-48 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z 26.10.2006r.)

W dniu 4 października 2016 roku wnioskodawczynie złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego. (wniosek, k 49 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z 26.10.2006r.)

W okresie od 6 października 1995 roku do 31 października 1996 roku K. S. pracowała jako agent na podstawie umowy agencyjnej i objęta była z tego tytułu ubezpieczeniem w ZUS. Opłacona była w tym okresie za nią składka na ubezpieczenie społeczne w wysokości najniższej, tj. 60% aktualnej średniej. (zaświadczenie k 55 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z 26.10.2006r., zeznania świadka H. G. – e-protokół rozprawy z dnia 5 czerwca 2017r. – zapis nagrania 00:15:48 – 00:19:32)

Wysokość kapitału początkowego K. S. przy założeniu, iż w spornym okresie od 6 października 1995 roku do 31 października 1996 roku osiągała ona 60 % przeciętnego wynagrodzenia w j.g.u. wynosi 103.317,06 złotych, a wskaźnik podstawy wymiaru obliczony z lat 1989-1998 stanowi 86,12 %. (pismo k. 39 akt sprawy)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie powołanych dowodów z dokumentów i zeznań świadka H. G., potwierdzających, że w spornym okresie składka na ubezpieczenie społeczne wnioskodawczynie była opłacana w wysokości najniższej, tj. 60% aktualnej średniej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2017 roku, poz. 1383) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Sposób obliczania kapitału początkowego regulują przepisy art. 174 i 185 cytowanej ustawy.

Aby merytorycznie ustosunkować się do treści odwołań warto przytoczyć na wstępie akty prawne, które regulowały kwestie ubezpieczenia z tytułu umowy agencyjnej oraz wysokości składek z tegoż tytułu w spornym okresie.

Wnioskodawczyni, co jest w sprawie bezsporne, gdyż okres ten został zaliczony przez ZUS jako składkowy, wykonywała umowę agencyjną w okresie od 6 października 1995 roku do 31 października 1996 roku.

W tym czasie obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 roku w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. nr 7, poz. 41 ze zm.), wydane na podstawie delegacji ustawowej, określające zasady ustalania podstawy wymiaru składek także dla osób zatrudnionych na mocy umów agencyjnych.

Zgodnie z § 22 tego rozporządzenia, w spornym okresie podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz osób z nimi współpracujących stanowił, z zastrzeżeniem ust.2, dochód bieżąco zadeklarowany przez jednostkę gospodarki uspołecznionej za zgodą osoby, która zawarła umowę, **nie niższy jednak od kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia i nie wyższy od dochodu zadeklarowanego za poprzedni miesiąc więcej niż o 50%.**

Tym samym zawsze najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób wykonujących pracę w oparciu o umowę agencyjną (agencyjną) stanowiła w powyższym okresie kwota odpowiadająca 60% przeciętnego wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że w okresie obowiązywania ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (t. j. Dz. U z 1995, nr 65, poz. 333 ze zm.), gdy nie ma możliwości ustalenia podstawy wymiaru składek w okresie trwania umowy agencyjnej lub zlecenia, a fakt jej realizacji nie budzi wątpliwości, za podstawę wymiaru składek należy przyjąć kwoty, które stanowiły minimalną wartość, jaką strony umowy agencyjnej miały obowiązek regulować, czyli w spornym okresie będzie to kwota odpowiadająca 60% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej.

Podobne stanowisko zajmuje także Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 października 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn.. akt III AUa 2099/11, opublikowanym w LEX nr 1238331.

Żądanie ubezpieczonej, by do wysokości kapitału początkowego przyjąć kwoty wynikające ze złożonych informacji o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 1995 i 1996 roku nie mogło być uwzględnione z powodu braku dowodów opłacenia składek od wymienionych w tych dokumentach kwot na ubezpieczenie społeczne. Przedłożone przez wnioskodawczynię w toku postępowania sądowego dokumenty PIT – 8B zawierający informację o dochodzie uzyskanym w całym 1995 i 1996 roku nie dowodzi powyższego faktu.

Dlatego też Sąd przyjął za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za powyższe okresy wskazane powyżej kwoty i uznał, iż kapitał początkowy K. S. stanowi kwota 103.317,06 złotych, a wskaźnik podstawy wymiaru 86,12% , tak jak to obliczył na zlecenie Sądu Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Z tych wszystkich względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c.

Na koszty poniesione przez wnioskodawczynię złożyło się wynagrodzenie jej pełnomocnika w kwocie 180 złotych ustalone w oparciu o przepis § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) oraz koszt dojazdu pełnomocnika do sądu, ustalony w oparciu o przepis art.85 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn.zm) oraz § 2, 3, 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 roku w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. (Dz. U. Nr167, poz. 1990, z późn. zm.), stanowiących, że zwrot kosztów przejazdu przysługuje w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, ustaloną przez pracodawcę, która nie może być wyższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1265 oraz z 2013 r. poz. 21).

Zgodnie z § 2 pkt 1 b przepisów wydanych na podstawie art.34 ust. 2a, tj. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. z 2002 r., Nr 27, poz. 271 z późn. zm.) koszty używania pojazdów do celów służbowych pokrywa pracodawca według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być wyższe niż - dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.

Iloczyn tego wskaźnika i ilości kilometrów z miejsca zamieszkania pełnomocnika do siedziby sądu i z powrotem(590 km) daje kwotę 493,12 złotych.

Dlatego też Sąd przyznał świadkowi wskazaną w punkcie 2 sentencji wyroku kwotę.